

Publicació setmanal

◆ Administració: Anselm Clavé, 30 ◆

Preu: 25 cèntims

La nostra Vall, amenaçada per un projecte ruïnós

Una companyia de Barcelona es proposa deixar secs els nostres conreus

Una de les valls més riques, més frondoses i més productives a la vegada d'aquest Vallès, és sense lloc a dubtes la del Mogent.

Inútil dir que l'element principalíssim de vida d'aquests verals és l'aigua; l'abundància de l'aigua, fresca, pura i d'una potabilitat insuperable, de què gaudim.

Treieu a qualsevol d'aquests plans admirables i productius el líquid element, convertint-los en secà i la misèria serà segura, imminent i esfeïdora a la vegada.

Doncs, bé; aquesta aigua que ha estat i és encara la nostra riquesa i la nostra vida, corre ara el perill d'ésser estroncada. Una companyia anomenada «Aigües Potables» s'ha proposat adquirir-la, canalitzar-la i conduir-la a Barcelona.

La nova ha causat l'alarma terrible que és de suposar, ja que de portar a terme la dita companyia llurs propòsits, aquesta conca, fins avui tan rica, tan bella, tan pròspera i tan admirada, quedaria convertida en un dels llocs més tristos, més pobres i més miserables de Catalunya.

Fent-se ressò d'aquesta amenaça i a instàncies de diversos propietaris afectats, la Cambra Agrícola Oficial del Vallès cridà reunió de socis per a dijous passat, a fi de puntualitzar el camí a seguir i començar els treballs per privar que passi endavant aquest projecte, que no sols representa la ruïna i la misèria d'uns quants propietaris, sinó també l'emigració forçosa d'uns milers de parcers i arrendataris, que irremissiblement els tocaria sentir i sofrir les funestes conseqüències.

Explanat pel senyor President el motiu de la reunió i després de parlar en contra del dit pro-

jecte els senyors Jaume de Riba en representació del Rec Comtal, Torres en representació dels propietaris de l'alt Vallès, Pont i Pujol de La Roca, féu ús de la paraula el senyor Vilà, en representació del propietari de «Can Lleget», qui digué que ell era de l'opinió de pactar amb la companyia, ja que tal vegada aquella potser pagaria molt bé la concessió que li fessin els propietaris afectats.

Rectificà el senyor de Riba, qui, després de fer avinent els compromisos i lligams que unien el que acabava de parlar amb l'esmentada Companyia, digué que el capital d'aquella no era prou, per rica que fós, per compensar el valor que representa el deixar eixuta una Vall frondosa i gemada com la nostra.

S'acordà cridar una nova reunió a fi de designar una comissió encarregada de portar a terme totes les gestions necessàries per tal d'evitar que passi endavant tan ruïnós projecte.

Per la part interessada que hi tenim, per patriotisme i per tal de tenir al corrent a tots els nostres amics de tot quant faci referència a aquest afer, parlarem amplament en els números successius d'aquest assumpte tan importantíssim.

Per sobre de totes les ideologies, de totes les rancúnies partidistes i de tota altra diferència existent, cal lluitar de ferm, per a evitar a tota costa que se'ns emportin el principal i únic element de la nostra riquesa i àdhuc de la nostra existència.

Tant dret tenim a la vida nosaltres, com la més poderosa companyia o personalitat de Barcelona.

FRANCESC TORRENTS